

Udgifterne ifølge Forslaget ville variere — jeg antager mellem 100,000 og 200,000 Kr. i de første Aar — og at Maximumsudgiften senere vil blive 200,000 Kr., saa er det næste Spørgsmaal, der naturligt opstaar, dette: Hvad er det, der ønskes bundet ved denne Merudgift, og hvad Betydning har det, om det, der saaledes tilsigtes, naas? Der er jo ganske vist ikke nogen Tvivl om, at jeg tillægger enhver Forøgelse af Flaadens Materiel en overordentlig stor Betydning; men jeg vil dog sige, at der er to Ting, som jeg i Diebliffet tillægger endnu større Vægt. Den ene er den, at det Materiel, som Flaaden til enhver Tid har, er saaledes vedligeholdt og udrustet, at det er fuldt kampberedt paa et Dieblif, og den anden er, at Flaadens Personel er saaledes udviklet, at ogsaa alle de Befalingsmænd virkelig ere til Stede, som behøves, navnlig i Mobiliseringsdiebliffet, til at sætte den Del af Flaaden i kampberedt Stand, som hurtigt kan blive det. Nu til Dags gjælder det jo ikke saaledes som tidligere, at man har Ager til at forberede sig til en Krig; nu gjælder det om Dage, om saa hurtigt som muligt at have en saa stor Del af Flaaden som muligt kampberedt. Den første Del af dette, nemlig den forsvarlige Vedligeholdelse af Flaadens Materiel, som er en saa uundgaelig vigtig Sag for Flaaden, hører jo imidlertid ind under Bevillingerne paa § 23 paa Finansloven og gaar altsaa ikke ind under denne Lov. Den anden Del, Flaadens Forsyning med det nødvendige Personale, for at Mobiliseringen kan ske hurtigt, forstaar jeg derimod er Maalet for det Lovforslag, som her ligger for. Af denne Maximumsudgift paa 200,000 Kr. falder omtrent 51,000 Kr. paa Udvidelsen af Søminekorpset, 73,000 Kr. paa Udvidelsen af Maskinkorpset, kun 26,000 Kr. paa Udvidelsen af Søofficerskorpset, og Resten, nogle mindre Beløb, paa Haandværkerkorpset, Vægekorpset o. s. v.

Med Hensyn til Udvidelsen af Flaaden kan jeg være enig med den høitærede Minister deri, at der er en væsentlig Forskjel paa de Fordringer, der stilledes til de værnepligtige Befalingsmænd, Maanedeslieutenanter, Reserveofficerer o. s. v. i tidligere Tider og nu, idet hele Flaadens Kampmaade ved Indførelsen af Maskiner og det nye Artilleri er blevet saa overordentlig forskjellig fra før. Jeg længe imidlertid meget efter at faae nærmere Oplysninger — hvad den høitærede Minister jo ogsaa bebudede — om, hvor stort Antal af de paa Papiret værende værnepligtige Befalingsmænd der virkelig kan forudsættes at være tilstede i Mobiliseringsdiebliffet. Efter hvad der er sagt mig, er nem-

lig en hel Del af dem gaaet over i Stillinger, der ligge meget fjernt fra Flaadens Virksomhed, saa at de altsaa ere mindre egnede til Tjenesten, og endnu flere maa antages at være i udenrigst Fart, saa at der i det heldigste Tilfælde vil gaa Maanedes, inden de kunne komme tilbage. At Flaaden, naar den mobiliseres, med det nuværende udviklede Materiel, nødvendigvis maa have Befalingsmænd, som ere fuldt bekendte med alle Særegenheder i de forskjellige Stibe og deres Udrustning, det forekommer mig at være utvivlsomt. Jeg finder Fordringen om en Forøgelse med 12 faste Lieutenanter meget naturligt; men jeg kan ikke tilbageholde, at jeg rigtignok beklager den uheldige Indflydelse, som en Forøgelse af den yngste Officersklasse vil have paa Avancementsforholdene. Jeg erkjender imidlertid, at det er fuldkommen berettiget, naar det fra den høitærede Ministers Side siges, at det ikke kan nytte noget at forøge de høiere Klasser, naar man ikke tillige kan skaffe dem den Øvelse, som er nødvendig, og som ganske vist allerede er saa ringe, at naar det skulde gjenmemføres, vilde en væsentlig Forøgelse af Udrustningskontoen blive nødvendig, og det turde være mindre rimeligt, at en saadan opnaas. Det er derfor umægtelig et moderat Forlangende, at der oprettes en Forstærkningsafdelingsklasse, som paa regnes endvidt til saadan Tjeneste, som ikke hører til den egentlige Kombattantklasse. Jeg skal med Hensyn til dette Punkt tillade mig at spørge den høitærede Minister om endnu en Ubetydelighed, nemlig om, hvad Ansjagen er til, at han i Lovforslagets § 3 har fastsat en anden Aldersgrænse for Søofficersklassen i Forstærkningsafdelingen, end der er i Hærloven; der er den sat til 65 og 62 Aars Alderen, medens der her findes 65 og 60 Aars Alderen. Det er ikke noget meget vigtigt Spørgsmaal, om disse Aldere ere ens eller ikke; men jeg kunde dog ønske at vide, hvorfor denne Ændring er sket. Med Hensyn til Søminekorpset turde det være klart, som alt antydet af den høitærede Minister, at der ikke gives nogenjombest Stand i Livet, hvorfra man kan hente Rekrutter til dette Korps. Man kan lade civile Væger gaa over til at blive militære Væger, man kan lade Fjolk af Handelsklassen gaa over til Forplejningskorpset, men udenfor det egentlige Søminekorps findes næppe Personer, som have beskæftiget sig med den Slags Ting, saa at den Forøgelse, som her er foreslaaet, i Virkeligheden er nødvendig lige overfor et saa delikat Vaaben som dette, og som har faaet en saa væsentlig Forøgelse. — Med Hensyn til Forslaget her har jeg